

Sygn. akt: I C 1390/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Halina Sekuła
Protokolant:	Dorota Delimata

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r. w Krośnie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

w W. na rzecz powoda R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. kwotę 711,80 zł (siedemset jedenaście złotych osiemdziesiąt groszy)

z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

II. W pozostałym zakresie powództwo oddała.

III. Nakazuje ściągnąć od powoda R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 217,24 zł (dwieście siedemnaście złotych dwadzieścia cztery grosze) tytułem brakującej zaliczki na poczet opinii biegłego.

IV. Nakazuje ściągnąć od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Krośnie kwotę 93,10 zł (dziewięćdziesiąt trzy złote dziesięć groszy) tytułem brakującej zaliczki na poczet opinii biegłego.

V. Zasądza od powoda R. L. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A.

w W. kwotę 62,00 zł (sześćdziesiąt dwa złote) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia

Sygn. akt I C 1390/14

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Krośnie z dnia 22 września 2016 r.

Powód R. L., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w K., wystąpił z pozwem wniesionym w dniu 04.08.2014 r. przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W. o zasądzenie kwoty 2.310,80 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 05.02.2014 r. do dnia zapłaty, zwrot kosztów procesu według norm przepisanych oraz dopuszczenie wnioskowanych dowodów.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, że w dniu 22.10.2013 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki F. (...), o numerze rej. (...), stanowiący własność A. W. (1). Ochronę ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy wypadku zapewniała pozwana Spółka. Szkoła niezwłocznie po wypadku została zgłoszona do ubezpieczyciela.

W dniu 02.01.2014 r. z uwagi na powstałe w pojeździe uszkodzenia nie nadawał się on do użytkowania w dotychczasowym zakresie i poszkodowana oddała go do naprawy w (...) L., E. M., Z. (...) Sp. jawna w K.. Następnie wynajęła pojazd zastępczy marki V. model (...), który został podstawiony poszkodowanej w miejsce przez nią wskazane i był przez nią wykorzystywany przez czasokres naprawy jej własnego auta. Naprawa trwała do dnia 18.01. (...), kiedy to odebrała auto z serwisu, po naprawie. Z tytułu wynajmu zastępczego pojazdu została wystawiona faktura.

Powód podał nadto, że A. W. (1) w dniu 14.07.2014 r. zawarła z nim umowę przelewu wierzytelności związanych z żądaniem zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego.

W dniu 29.08.2014 r. Sąd Rejonowy w Krośnie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który został zaskarżony sprzeciwem z dnia 22.09.2014 r. przez pozwanego.

Zarzucił on całkowitą niezasadność żądania pozwu, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz dopuszczenia zawnioskowanych dowodów. Strona pozwana kwestionowała czas najmu pojazdu zastępczego w związku z naprawą samochodu poszkodowanej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 22.10.2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku, której został uszkodzony samochód marki F. (...) o numerze rej. (...), stanowiący własność A. W. (1). Ochronę ubezpieczeniową z tytułu odpowiedzialności cywilnej sprawcy kolizji zapewniało Towarzystwo (...) S.A. w W., co jest niesporne.

Szkoda została niezwłocznie zgłoszona do ubezpieczyciela.

W dniu 02.01.2014 r. z uwagi, że uszkodzenia samochodu poszkodowanej, uniemożliwiły jej użytkowanie go w takim zakresie jak dotychczas, została zmuszona do oddania go do naprawy w (...) L., E. M., Z. (...) Sp. jawna w K. równocześnie zwróciła się do R. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K. wykonanie usługi polegającej na wynajmie samochodu zastępczego w podobnej klasie do jej samochodu. Samochód marki V. model (...), został dostarczony poszkodowanej w miejsce przez nią wskazane. Naprawa uszkodzonego auta trwała do 18.01.2014 r. i w tym samym dniu A. W. (1) odebrała samochód, zwracając równocześnie auto zastępcze. Łącznie samochód zastępczy użytkowała przez okres 16 dni.

W samochodzie poszkodowanej naprawy wymagał zderzak tylni – pomalowanie, felga do sprawdzenia i polerowania, błotnik tylny lewy – polerowanie. Z uwagi na uszkodzenie felgi i wymóg poszkodowanej, że ma być zamontowana nowa, czasokres naprawy uległ przedłużeniu, gdyż nie można było zdobyć jednej, oryginalnej felgi. Ostatecznie „reanimowano” uszkodzoną, ale właśnie to zwiększyło czas naprawy samochodu.

Powód wystawił fakturę za wykonaną usługę na kwotę 2.41,80 zł, której płatność upływała 04.02.2014 r.

Pojazd zastępczy był użytkowany przez poszkodowaną codziennie, służył między innymi do dojazdów do pracy i to do kilku miejsc. Nie posiadała innego samochodu zarówno prywatnego, jak i służbowego.

Pismem z dnia 04.02.2014 r. pozwany nie kwestionując swojej odpowiedzialności, uznał roszczenie powoda do kwoty 100 zł.

Biegły K. M. (1) po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w sprawie ustalił, że konieczny czas do wykonania naprawy pojazdu m-ki F. (...), mógł wynosić nie więcej niż 6 dni.

Dowód :

1. odpis z Centralnej Ewidencji i Informacji o działalności gospodarczej – k. 12,13;
2. odpis umowy wypożyczenia – k. 14-15;
3. odpis faktury VAT nr F (...) – k. 16;
4. odpis oświadczenia z 17.01.2014 r. – k. 19;
5. odpis protokołu z 18.01.2014 r. – k. 22;
6. akta szkodowe – k. 37-73;
7. opinia biegłego K. M. – k. 107-110;
8. opinia uzupełniająca biegłego K. M. – k. 126-127;
9. zeznania biegłego K. M. – k. 151;
10. zeznania świadków :
  - A. W. – k. 101/2;
  - J. K. – k. 101/2-102;
11. zeznania powoda – k. 153;

Stawki najmu pojazdów zastępczych stosowane przez powoda są stawkami nie odbiegającymi od stawek stosowanych przez innych lokalnych przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wynajmu samochodów.

Dowód :

- elektroniczny wydruk cennika wypożyczalni samochodów (...) A (...) – k. 23-25;

W dniu 14.07.2014 r. pomiędzy A. W. (1), a powodem doszło do zawarcia umowy o przelew wierzytelności w zakresie zwrotu kosztów wynajęcia pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 2.410,80 zł. Pozwana Spółka została zawiadomiona o przelewie wierzytelności pismem z dnia 14.07.2014 r.

Dowód :

- odpis umowy o przelewie wierzytelności – k. 19;
- odpis zawiadomienia o przelewie wierzytelności – k. 20;

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania złożone przez świadków oraz zeznania złożone przez powoda R. L.. Należy stwierdzić, iż są one spójne, logiczne, wzajemnie ze

sobą korespondują, a także znajdują pełne potwierdzenie w treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron.

Jako w pełni przekonujące ocenione zostały opinie sporządzone przez biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej K. M. (1). W szczególności są one rzetelne, stanowcze i w pełni wyczerpujące, a nadto sporządziła je osoba posiadająca stosowne kwalifikacje. Ponadto biegły w sposób jednoznaczny i przekonujący ustosunkował się do zarzutów stawianych przez strony postępowania, dlatego też Sąd nie miał podstaw, aby kwestionować wiarygodność tych opinii.

Odnośnie dokumentów prywatnych przedstawionych przez strony postępowania należy stwierdzić, iż nie było podstaw do podważania ich wiarygodności czy rzetelności w szczególności, że strony w żadnym stopniu ich nie kwestionowały.

Powództwo niemal w całości zasługuje na uwzględnienie.

Legitymacja powoda wynika w sposób jednoznaczny z umowy przelewu wierzytelności z dnia 14.07.2014 r. (art. 509 § 1 kc). O dokonaniu tej czynności prawnej strona pozwana została zawiadomiona pismem datowanym na 14.07.2014 r., a nadto w żaden sposób nie kwestionowała ważności i autentyczności tej umowy.

Kwestią bezsporną pomiędzy stronami był fakt zapewnienia przez stronę pozwaną ochrony ubezpieczeniowej z tytułu odpowiedzialności cywilnej dla sprawcy kolizji, w której został uszkodzony samochód poszkodowanej. Odpowiedzialność ta wynika z zawartej umowy o ubezpieczenie. Dodatkowo, zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem tym jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 cyt. ustawy).

Kwestionowany był przez pozwaną Spółkę był czasokres naprawy, a tym samym czas wynajmu samochodu zastępczego, które jej zdaniem zostały zawyżone.

Zgodnie z treścią art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Zaś zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy, w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym, osoba uczestnicząca w nim jest zobowiązana do zapobieżenia, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Podmiot zobowiązany do naprawienia szkody odpowiada zatem tylko za wydatki celowe i uzasadnione.

Zatem przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, a w szczególności opinii biegłego K. M. (1), rzeczywisty okres naprawy pojazdu uszkodzonego nie powinien przekraczać 6 dni i aa zasadny, celowy i uzasadniony należało także uznać najem samochodu zastępczego na powyższy okres.

Jak bowiem wynika ze stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonym w części motywacyjnej uchwały z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. akt III CZP 5/11, Lex nr 1011468), jeżeli poszkodowany nie mógł odtworzyć możliwości korzystania z pojazdu mechanicznego przy pomocy innego, wolnego pojazdu, znajdującego się w jego posiadaniu i nadającego się do wykorzystania, to wydatkiem celowym i ekonomicznie uzasadnionym jest koszt najmu pojazdu zastępczego o zasadniczo podobnej klasie do pojazdu zniszczonego lub uszkodzonego, jeśli stawki czynszu najmu odpowiadają stawkom obowiązującym na lokalnym rynku,

a poszkodowany korzystał z pojazdu zastępczego w czasie remontu pojazdu lub w okresie niezbędnym do zakupu innego samochodu do realizacji czynności życia codziennego. W niniejszej sprawie najem samochodu zastępczego trwał od daty oddania uszkodzonego samochodu i faktycznej niemożności użytkowania pojazdu, tj. 02.01.2014 r. do dnia zakończenia naprawy powstałych uszkodzeń i jego odbioru, tj. 18.01.2014 r. Poszkodowany nie był w posiadaniu innego pojazdu, w szczególności służbowego, natomiast potrzeba użytkowania samochodu wynikała z konieczności codziennych dojazdów do pracy i to w różnych miejscach.

Strona pozwana podważała czasookres najmu pojazdu zastępczego, nie kwestionowała natomiast w sposób wyraźny stawki dziennej za wynajem, którą powód wyliczył na kwotę 135,30 zł brutto (110 zł netto) – w tym zakresie nie wносиła nawet dowodu z opinii biegłego ds. motoryzacji.

W świetle opinii biegłego K. M. (1) faktyczny, niezbędny czasookres do naprawy pojazdu uszkodzonego wynosił nie więcej niż 6 dni.

W ocenie Sądu wysokość stawki za wynajem pojazdu zastępczego, nie może być uznana za zbyt wygórowaną. Należy zauważyć, iż przedmiot najmu, samochód V. model (...) odpowiada klasie pojazdu uszkodzonego – F. (...). Powód dla wykazania słuszności dochodzonego w tym zakresie roszczenia, przedstawił w toku postępowania cennik najmu pojazdów zastępczych lokalnej firmy konkurencyjnej, zgodnie z którym koszt najmu takiego samego pojazdu zastępczego waha się od 172,20 zł do 147,60 zł, w zależności od okresu trwania najmu.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie powołanych przepisów, zasądził na rzecz powoda kwotę 711,80 zł. Zasądzona kwota stanowi równowartość najmu za 6 dni, przyjmując stawkę 135,30 brutto za jeden dzień i różnicę pomiędzy kwotą wypłaconą przez stronę pozwaną, a kwotą wynikającą z faktury z dnia 28.01.2014 r. ($6 \times 135,30 \text{ zł} = 811,80 \text{ zł} - 100 \text{ zł}$).

W pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Zgodnie z treścią art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jak stanowi art. 455 kc, w przypadku zobowiązań bezterminowych (do których zalicza się zobowiązanie do zapłaty odszkodowania) dłużnik popada w zwłokę po wezwaniu go do spełnienia świadczenia przez wierzyciela. Reguła wynikająca z art. 455 kc ulega jednak modyfikacji w odniesieniu do świadczeń przysługujących poszkodowanemu od zakładu ubezpieczeń. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym

i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, ubezpieczyciel jest zobowiązany spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie. W niniejszej sprawie powód domagał się zapłaty odsetek od dnia 05.02.2014 r., tj. dnia następnego po piśmie pozwanego o uznaniu roszczenia powoda do kwoty 100 zł

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znalazło podstawę w art. 98 kpc.

Powód wygrał w 30 %.

Na koszty procesu w niniejszej sprawie składają się: opłata sądowa – 116 zł, wynagrodzenie biegłego, koszty zastępstwa procesowego – 600 zł x 2 oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł x 2.

Sędzia :

Z../

1. (...)

2. (...)